

THUISFRONTGEDICHTEN

het kind van toen

*niets blijft zoals het was, maar ik heb sprookjes leren weven
brokstukken van een nukkige wereld in mijn rugzakje
ik weet wat er zich afspeelt en ik huil erom*

*geruchten verzamelen zich, daar waar de macht vrij spel krijgt
intens belazerd, alsof de levende natuur is opgeheven
ooit stap ik in een ruimteschip om te zoeken naar wat je hier niet vinden kunt*

THUISFRONTGEDICHTEN

PIETER NELLETJE

Inhoudsopgave

THUISFRONTGEDICHTEN.....	1
het kind van toen.....	2
er staat geen kleurnummer op.....	11
het comfortabele ouderlijke nest.....	12
suikerzoete karamel.....	13
ik sluit wel aan in de rij.....	14
in een kooi met dikke tralies.....	15
een schilder die in de contra zit.....	16
hij kuste mij hartstochtelijk.....	17
fluorescerend groen.....	18
het pinnetje dat aan het raam zit zit klem.....	19

vraagtekens in de ogen	20
druk gesticulerend.....	21
universele liefde.....	22
a mineur en dan in c	23
lichte fingels en gepinkel	24
een rilling	25
met een stalen smoel	26
schrik maar niet te erg.....	27
ze komen mij gezelschap houden	28
like a bridge over troubled water	29
we reden met opgestoken duim richting italië	30
iedereen floot en gilde	31
geknield tussen onkruid/gebeitelde letters	33
de zang van een merel/verdriet is vloeibaar	35
er is vorming van natuurijs/ je ogen branden	36
MOTTO VAN DEZE BUNDEL: TACHTIG JAAR LATER.....	38
<i>ooit was ik verbitterd</i>	<i>40</i>